

РЕШЕНИЕ

№ 8440

гр. София, 12.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7821** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция Инспекция по труда - Софийска област /ДИТ СО/ срещу Решение № 2860/17.06.2024 г. постановено по административнонаказателно дело № 20231110208953 / 23 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 23 - 003750 от 15.05.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“, с което на ЕТ „ДИОМА - ДАНАИЛ ДИМИТРОВ“, ЕИК:[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ), във вр. чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение на чл. 61, ал. 1, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ.

Касаторът твърди, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди, че съдът при анализа на събраните доказателства е достигнал до неправилен извод, че нарушението, описано в наказателното постановление, не е извършено от жалбоподателя. Съдът не е кредитирал свидетелските показания на свидетелите А. З., Е. А., А. К. и К. Н. с мотив, че е намерил противоречия относно това къде е заварен З. Г. по време на проверката и какво е извършвал, както и кой точно му е дал декларация

за попълване. Счита, че посочените мотиви на съда са неоснователни. Счита, че въпреки здравословното състояние на З. Г. и поставената диагноза, в експертизата няма изрични констатации, че състоянието му изключва вменяемостта и към датата на проверката той не е могъл да разбира и ръководите постъпките си. Излага доводи, че е неправилен изводът на съда, че предметът на представения договор не е предмет на проверката от страна на инспекторите. Счита, че наведеното твърдение за липса на идентичност на подписите на Г. в посочените документи напълно основателно води до съмнения в достоверността на представения договор и независимо дали е назначена, или не СГРЕ, не изключва личната преценка на съда при обсъждане и оценка на доказателствената стойност на писмените доказателства. Твърди, че ЕТ „ДИОМА - ДАНАИЛ ДИМИТРОВ" не е успяла да докаже по безспорен и несъмнен начин наличието на гражданско правоотношение между него и З. Л. Г., като от събраните по делото доказателства се установи, че З. Г. е престирирал работна сила за извършване на еднородна дейност през определен продължителен период от време срещу уговорено възнаграждение и че е налице прикрито трудово правоотношение. Моли съда да постанови решение, с което да го отмени и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

Ответникът – ЕТ „ДИОМА - ДАНАИЛ ДИМИТРОВ", чрез процесуалния си представител адвокат Д., оспорва жалбата като неоснователна. Моли за присъждане на съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 от АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 07.03.2023 г. при извършена проверка на ЕТ „ДИОМА-ДАНАИЛ ДИМИТРОВ" във връзка с подадени сигнали ДИТ - Софийска област - Н., А., К. и З. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект: закусвалня „А. клуб“, находяща се в [населено място],[жк], ул. „8- ма“ № 1, стопанисвана от ЕТ „ДИОМА-ДАНАИЛ ДИМИТРОВ". По време на проверката в обекта, стопанисван от ЕТ, било установено, че лицето З. Г. изнасял боклуци от мазето и го почиствал, като бил облечен в работни дрехи. Същият попълва декларация, че работи в „А. клуб“ В. от 3 дни, намиращ се във В., ул. 8-ма, № 47, като общ работник от 8 ч. до 19 (като единицата пред цифрата „9“ е задраскана и удебелена), с почивни дни „който ме викне“, почивки в работния ден „11 ч - 5 ч“, с надница 20 лв. на ден и без трудов договор. На гърба на същата е вписано, че „възложена ми е обща работа почистване на мазето ... работата за 1 седмица“.

На 13.03.2023 г. проверката продължила в Д „ИТ“СО по документи. Попълнена била идентификационна карта. Представен бил договор от 06.03.2023 г. за услуга между ЕТ „Диома - Данаил Димитров“ и З. Л. Г. с предмет: мазе в читалище „Св. Св. К. и М. - 1926“ при възнаграждение в размер на 150 лв.

За проверката на ЕТ „Диома - Данаил Димитров“ бил съставен протокол за извършена проверка № ПР2308319 от 13.03.2023 г., с който на ЕТ били дадени предписания и срок за тяхното изпълнение.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-003750 на 13.03.2023 г. от свидетеля К. Н. - старши инспектор в Д „ИТ“ - С. област на ЕТ „Диома- Данаил Димитров“ за нарушение на чл. 61, ал. 1, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП № 23-003750/15.05.2023 г., с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 КТ за нарушението по чл. 61, ал. 1, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, е наложена на едноличния търговец имуществена санкция в размер на 1500 лева.

За да постанови решението, Районният съд е приел, че при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН бил съставен, а НП – издадено от компетентни органи. СРС е счел, че неправилно административнонаказващият орган е приел, че е извършено нарушение от жалбоподателя, доколкото от събраните по делото доказателства не се установи, че лицето З. Г. е полагал труд по прикрито трудово правоотношение с ЕТ „Диома - Данаил Димитров“ и не бил сключен трудов договор с него от ЕТ. Приел е, че лицето З. Л. Г. е викан понякога да върши определени дейности като изхвърляне на стари мебели от помещения на читалището, респективно да почиства боклуци. Като за тези дейности, касаещи и читалището има поет ангажимент от ЕТ да ги осъществява. Счел е, че се касае за гражданско правоотношение с лице, което е с тежко психично заболяване. Посочено е също, че това правоотношение не е оформено с договор, доколкото приложения по време на проверката от ЕТ е с неясен предмет, но това не е предмет на проверка от органите, които следят за спазване на трудовото законодателство, каквито са инспекторите при Дирекция „ИТ“ - СО.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съдът е постановил оспореното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи дали е извършено твърдяното нарушение. Обосновани са мотивите на СРС, че не е установено З. Г. да е полагал труд по прикрито трудово правоотношение с ЕТ „Диома – Данаил Димитров“. Не е установено той да е бил в ситуация да трябва да сключва трудов договор с ЕТ „Диома – Данаил Димитров“. Обосновани са изводите на СРС, че се установява от доказателствата, че Г. е викан понякога да върши определени дейности като изхвърляне на стари мебели от помещения на читалището, респ. да почиства боклуци. Споделят се доводите, че се касае за гражданско правоотношение със субекти - физическо лице и ЕТ.

Извършваните дейности от Г. не са трудови. В случая е налице временно изпълнявани от него ангажименти за определени дейности, които засягат читалището. В чл. 66, ал. 1 от КТ изрично са изброени елементите на трудовия договор. Правилен е изводът на СРС, че в конкретния случай не са налице елементите на трудовия договор, за да се приеме, че се касае за прикрито трудово правоотношение между Г. и ЕТ „Диома – Данаил Димитров“. Липсват доказателства З. Г. да е полагал труд в обекта,

стопанисван от ЕТ, в рамките на някакво определено работно време, с определени почивки, с определено трудово възнаграждение. Правилно първоинстанционния съд е отменил НП, като незаконосъобразно. Безспорно се касае за граждански договор за поръчка, при който след изпълнение на поръчката същият се прекратява. За да има трудово правоотношение следва да има уговорено работно време, възнаграждение, цикличност на прстиране на труда и др. белези, които в случая не са налице.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото трябва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл. 63д от ЗАНН, искането на процесуалния представител на касационния жалбоподател за присъждане на разноски е неоснователно. Искането на ответника по касационната жалба за присъждане на адвокатско възнаграждение също е неоснователно. Видно от представеното по делото пред СРС пълномощно от адв. Д. същото важи до приключването му пред всички инстанции. На обратната страна на пълномощното се намира договора за правна защита и съдействие (Договор № 026486 от 13.06.2023 г.). В него като предмет на договора е описано, че се отнася до процесуално представителство по жалба срещу НП № 23 - 003750 от 15.05.2023 г. пред СРС. Договорено възнаграждение: 1500 лева, платени изцяло в брой. Посоченото означава, че реално платеното възнаграждение е в размер на 1500 лева, което се е отнасяло само за първата инстанция. Това искане е уважено от СРС до сумата в размер на 450 лева. Ако страната е била недоволна от този размер, е трябвало да поиска изменение на решението на СРС в частта за разноските, по реда на чл. 248 от ГПК. Пред настоящата инстанция и при този изход на спора няма как да се ревизира актът на СРС в частта за разноските. Липсват доказателства за реално заплатен адвокатски хонорар отделно за касационна инстанция в полза на адв. Д.. Само когато е доказано извършването на разноски в съответното производство, те подлежат на присъждане, като тяхното доказване е относимо към основателността на искането. В този смисъл е Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г., ОСГТК на ВКС, тълкувателно дело № 6 от 2012 г. В това решение е посочено, че когато възнаграждението е заплатено в брой, това трябва да бъде отразено в договора за правна помощ, а самият договор да е приложен по делото. В този случай той има характер на разписка. Вече беше посочено, че липсват доказателства за реално и отделно заплатен хонорар в полза на адв. Д. за съответното (касационното) производство – това пред АССГ.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV – ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2860/17.06.2024 г. постановено по административнонаказателно дело № 20231110208953 / 23 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № № 23 - 003750 от 15.05.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

